

Jan Paweł II

Ojciec wybrał Ją w Chrystusie przed założeniem świata : homilia w uroczystość Niepokalanego Poczęcia Najświętszej Maryi Panny : (Watykan, 8 grudnia 2004 r.)

Salvatoris Mater 7/1, 388-389

2005

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Homilia w uroczystość
Niepokalanego Poczęcia Najświętszej Maryi Panny
(Watykan, 8 grudnia 2004 r.)*

Ojciec wybrał Ją w Chrystusie przed założeniem świata

1. «Bądź pozdrowiona, łaski pełna, Pan z Tobą» (Łk 1, 28).

Tymi słowami archanioła Gabriela zwracamy się wielokrotnie w ciągu dnia do Dziewicy Maryi. Powtarzamy je z wielką radością dzisiaj, w uroczystość Niepokalanego Poczęcia, wspominając dzień 8 grudnia 1854 r., kiedy to bł. Pius IX ogłosił ten wspaniały dogmat wiary katolickiej właśnie w tej Bazylice Watykańskiej. [...]

2. Jakże wielka jest tajemnica Niepokalanego Poczęcia, o której mówi dzisiejsza liturgia! Tajemnica ta wciąż jest przedmiotem kontemplacji wierzących oraz inspiruje refleksje teologów. Przypomniany tu temat kongresu - «Maryja z Nazaretu przyjmuje Syna Bożego w dziejach» - sprzyjał pogłębieniu nauki o Niepokalanym Poczęciu Maryi, które było konieczne, by mogła przyjąć w swym dziewiczym łonie wcielone Słowo Boże, Zbawiciela rodzaju ludzkiego.

«Łaski pełna» - *κεχαριτωμένη*: według greckiego oryginału Ewangelii Łukasza tymi słowami anioł zwraca się do Maryi. Oto imię, które Bóg przez swego posłańca zechciał nadać Dziewicy. Taką była w jego zamyśle i tak widział Ją od początku – *ab aeterno*.

3. W odczytany przed chwilą hymnie z Listu do Efezjan Apostoł śławi Boga Ojca, ponieważ «napenił nas wszelkim błogosławieństwem duchowym na wyżynach niebieskich – w Chrystusie» (1, 3). Z jakże szczególnym błogosławieństwem zwrócił się Bóg do Maryi od zarania dziejów! Zaprawdę błogosławiona jest Maryja między wszystkimi niewiastami (por. Łk 1, 42)!

Ojciec wybrał Ją w Chrystusie przed założeniem świata, aby była święta i nieskalana przed Jego obliczem. Z miłości przeznaczył Ją dla siebie jako pierwszą z przybranych dzieci za sprawą Jezusa Chrystusa (por. Ef 1, 4-5).

4. Przeznaczenie Maryi i każdego z nas wiąże się z przeznaczeniem Syna. Chrystus jest owym «potomstwem», które według Księgi Rodzaju miało «ugodzić w głowę» starodawnego węża (por. Rdz 3, 15); jest On Barankiem «bez skazy» (por. Wj 12, 5; 1 P 1, 19), złożonym w ofierze, by odkupić ludzkość z grzechu.

Mocą przewidzianej zbawczej śmierci Chrystusa Maryja, Jego Matka, została zachowana od grzechu pierworodnego i od wszelkiego innego grzechu. W zwycięstwie nowego Adama zawiera się również zwycięstwo nowej Ewy, Matki odkupionych. W ten sposób Niepokalana jest znakiem nadziei dla wszystkich żyjących, którzy odnieśli zwycięstwo nad szatanem dzięki krwi Baranka (por. Ap 12, 11).

5. Wpatrujemy się dziś w pokorną dziewczynę z Nazaretu, świętą i niepokalaną przed obliczem Boga, w miłości (por. Ef 1, 4), tej «miłości», której pierwotnym źródłem jest sam Bóg Trójjedyny.

* „L'Osservatore Romano” (wyd. polskie) 26(2005) nr 2, 24.

Wzniosłym dziełem Trójcy Przenajświętszej jest Niepokalane Poczęcie Matki Odkupiciela! Pius IX w bullii *Ineffabilis Deus* przypomina, że Wszechmocny ustanowił «jednym i tym samym zrządzeniem początek Maryi i wcielenie Boskiej Mądrości» (*Pii IX Pontificis Maximi Acta*, Pars prima, s. 559).

«Tak» wypowiedziane przez Dziewicę przy zwiastowaniu anielskim wpisuje się w konkretną rzeczywistość naszego ziemskiego bytowania jako pokorne poddanie się woli Bożej, pragnącej zbawić ludzkość nie od historii, ale w historii. Zachowana bowiem od wszelkiej skazy grzechu pierworodnego, «nowa Ewa» w sposób szczególny odczuła dobroczynne skutki dzieła Chrystusa jako najdoskonalszego Pośrednika i Odkupiciela. Będąc odkupiona jako pierwsza przez swego Syna, uczestnicząc w pełni w Jego świętości, Ona już jest tym, czym cały Kościół pragnie i ma nadzieję być. Jest eschatologiczną ikoną Kościoła.

6. Dlatego też Niepokalana, która jest «wizerunkiem Kościoła, niepokalanej i jaśniejącej pięknnością Oblubienicy Chrystusa» (Prefacja), poprzedza zawsze Lud Boży w pielgrzymce wiary do Królestwa niebieskiego (por. *Lumen gentium*, 58; *Redemptoris Mater*, 2).

W Niepokalnym Poczęciu Maryi Kościół widzi zapowiedź zbawczej łaski paschalnej, którą najszlachetniejszy z jego członków już został obdarzony.

W wydarzeniu Wcielenia spotyka, nierozzerwalnie zjednoczonych, Syna i Matkę: «Tego, który jest jego Panem i Głową, i Tę, która wypowiedzawszy pierwsze *fiat* Nowego Przymierza, jest jego prawzorem jako oblubienicy i matki» (*Redemptoris Mater*, 1).

7. Tobie, Niepokalana Dziewico, wybrana przez Boga przed wszelkim stworzeniem jako pośredniczka łask i wzór świętości dla swego ludu, zawierzam dziś na nowo w sposób szczególny cały Kościół.

Prowadź swych synów i córki w pielgrzymce wiary i spraw, by stawali się coraz bardziej posłuszni i wierni Słowu Bożemu.

Towarzysz każdemu chrześcijaninowi na drodze nawrócenia i świętości, w walce z grzechem i w poszukiwaniu prawdziwego piękna, które zawsze jest śladem i odbłaskiem piękna Bożego.

Wyproś także pokój i zbawienie dla wszystkich ludów. Przewieczny Ojciec, który pragnął, byś była niepokalaną Matką Odkupiciela, niechaj za Twoim wstawiennictwem odnowi również i w naszych czasach cuda swej miłosiernej miłości. Amen!